

KOMMUNISTISK POLITIK

Tusinder af arbejdere trodsede 1. maj demonstrationsforbud, politistave og tåregas på Taksim Square i Istanbul.

ARBEJDERNES INTERNATIONALE KAMPDAG 2007

Nr. 9

**11. årg.
2007**

**11. maj -
24. maj**
Støttepris 15 kr.

TEMA: 1. MAJ

- Nyliberalismens og politistatens mand s. 2 ● Liste Ø og den offentlige mening s. 3 ●
- Borgerlig politik s. 4 ● 1. maj 2007: Ungdomshus, fristeder, OK, krig s. 6 ●
- OK07: Stor utilfredshed, men ingen konflikt s. 10 ● Tørlæders værdi s. 11 ●
- Ib Spang Olsen: 1001 bøger - eller sådan ca. s. 12 ● Til kamp mod G8 s. 14 ●
- HÆRVærk s. 16 ● Mere rystende politivold s. 20 ●
- Tørklædedebat s. 21 ● Debat s. 22 ● Når arrogancen flyder over s. 24

Nyliberalismens og politistatens mand

KOMMUNISTISK POLITIK

Valget af Nicolas Sarkozy til præsident i Frankrig er et ildevarslende tegn på en ny ultrahøjreleder, der med en demagogisk lov og orden-politik skaber en velbegrunnet frygt i den arbejdende befolkning, blandt ungdommen og ikke mindst blandt arbejdsløse og de mange immigranter med eller uden papirer fra de tidligere kolonier. En magtsyg politiker, der ønsker at knytte magten stadig tættere til sig og omdanne Frankrig til en ren politistat. Det var nogle ambitioner, han allerede afdækkede i sin tid som indenrigsminister under og efter forstadsuroighederne.

Valget udtrykker en voldsom polarisering i det Frankrig, hvor den studerende ungdom for nylig stillede sig i spidsen imod indførelse af en ny arbejdsmarkedsreform, der skulle gøre det let at slippe af med nyansatte og dermed især de unge.

Sammen med arbejdspladser og fagforeninger lykkedes det gennem universitetsbesættelser, aktioner og generalstrejker at afvise den "modernisering", som de franske monopoler så hen til som blot en begyndelse til i langt højere grad at indrette samfundet efter monopolernes forgodtbefindende, et nyliberalt koncept, der indeholder privatiseringer og skattelettelser til de rige.

Det er en sådan "modernisering", Sarkozy står for og har til hensigt at gennemføre på alle områder i det franske samfund på monopolernes opfordring. Det skal være nemmere at være rig. De, der ikke arbejder, skal tage sig sammen, det er først og fremmest deres eget ansvar, og Sarkozy, den ungarske elite-indvandrer, har kun hånsord tilovers over for de mange ulovlige immigranter i Frankrig.

Den arbejdsløse ungdom og immigranterne kender alt for godt Sarkozy som den nyliberale, stærke lov og ordenmand, der mener, at sociale problemer løses ved at sætte hårdt mod hårdt. Mange husker Sarkozy fra hans ageren mod den revolterende og frustrerede ungdom, der for halvandet år siden satte biler i brand i Paris' forstæder. Det var et protestfænomen, som bredte sig ud over Frankrig. Dette frustrerede nødråb fra tusinder af unge, oftest arbejdsløse, der lever isolerede i Paris' forstæder uden udsigtsmuligheder, blev af Sarkozy besvaret

ved at kalde dem "rakkerpak", der blot skulle slås hårdt ned på.

Sarkozy har overtaget meget af Le Pens fremmedfjendtlighed og kræver immigranter uden papirer smidt ud af landet, hvilket har været med til at tage noget af luften ud af Le Pen ved præsidentvalgets første runde.

Sarkozy har den nyliberale politik tilfælles med de nykonservative i USA, med Blair i Storbritannien og Fogh i Danmark.

Han slår både på den franske chauvinisme om Frankrigs storhed og imperialistiske muligheder ude i verden, men ifølge iagttagere står han også for en tilnærmelse til USA og håber, de i højere grad sammen kan erobre verden.

På europæisk plan ønsker Sarkozy at omgå det franske folks nej til EU-forfatningen ved at lave en light-udgave uden folkeafstemning. Det er helt på linje med den manøvre, EU-politikere også ser ud til at arbejde på i forhold til Storbritannien og Danmark. Historien med det franske og de hollandske folks demokratiske nej'er til EU-forfatningen skræmmer.

Frankrigs Kommunistiske Arbejderparti (PCOF) advarer mod at lade sig besnære af Sarkozys afdæmpede toner efter valget om forsoning og national enhed og opstiller tre store udfordringer den arbejdende befolkning står over for at tage på sig:

For det første ikke at have nogen illusioner om den politik, Sarkozy vil følge.

For det andet er det sammen at overvinde splittelsen og sammen modstå hans politik.

For det tredje er det på denne basis at starte opbygningen af et folkeligt fremstød mod nyliberalismen og støtte sig på de resultater, der er opnået ved "Chartret for et alternativ til liberalisme". Det er et initiativ, der opfølger på den folkelige protestbevægelse, som forhindrede det nyliberale angreb med den såkaldte fyringsreform.

Allerede på aftenen efter offentliggørelsen af Sarkozys valgsejr var der protesturoigheder i gang i Frankrig.

Store dele af den franske befolkning rustet sig til de kampe, der vil komme, når den "handlekraftige" Sarkozy går i gang med sin buldozerpolitik for den franske imperialisme.

Redaktionen 8. maj 2007

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 280 kr.

År (26 nr.) 480 kr.

Institutioner

½ år 360 kr. - 1 år 640 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 18.05.07

Enhedslisten og den offentlige mening

Enhedslistens landsmøde i bededagsferien 2007 har været genstand for en utrolig medieopmærksomhed. Politisk står det sløjt til, men der er plads til næsten alle fra den pragmatiske venstresump.

Det kan ikke siges for tit:

Enhedslisten vil pege på Socialdemokraternes formand som leder af forhandlingerne om en ny regering.

Enhedslistens beretning slog fast, at det havde været et godt år for Enhedslisten. Men Socialdemokratiets mange svigt får stadig ingen konsekvenser for taktik, strategi eller bare daglig politik. Man er både i lokale byråd og i folketinget med på at give magten til Ritt Bjerregaard og Helle Thorning.

Landsmødet opstillede et mål om at deltage i en socialistisk regering:

"Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten bør være naturlige samarbejdspartnere for de folkelige bevægelser; men bevægelserne må fastholde deres uafhængighed af partierne. Til gengæld må partierne klart melde ud i forhold til bevægelsernes krav, ligesom de bør indgå i en dialog med bevægelserne om partiernes politik i øvrigt. Gennem en sådan vekselvirkning mellem partierne og bevægelser kan der udvikles et fælles forpligtende grundlag for en anden politik og en anden regering."

På spørgsmålet om EU var der fortsat opbakning til Ud af EU-parolen, selv om en mindre gruppe unge medlemmer ikke kunne se, hvad det skulle gøre godt for, når meget af det daglige arbejde peger i retning af at arbejde inden for rammerne af systemet. Enhedslisten støtter fortsat den folkelige og tværpolitiske EU-modstand, som den er kommet til udtryk i EU-bevægelserne, og stiller ind til videre ikke selvstændigt op til EU-parlamentet. Uanset om det bliver EU-forfatningen eller EU-forfatningen light, vil Enhedslisten have folkeafstemning. Hverken SF eller Socialdemokratiet er enige i dette.

SF og Det Radikale Venstre har skiftet hest og støtter en kriminalisering af køberne af prostitution. På landsmødet

var det til debat, hvor langt Enhedslisten ville følge det svenske forbillede. Vedtaget blev en støtte til, at *"en lov, der forbyder køb af seksuelle ydelser; vil sende et stærkt signal om respekt kønnene imellem"*. Den underliggende debat trækker i mange forskellige retninger, fra et konkret arbejde mod de kvindeundertrykkende kriminelle miljøer, der driver slavehandel og handel med hårde stoffer, til en kamp mod kommercialisering af sex og hele porno- og prostitutionsindustrien.

Initiativet for flere ungdomshuse og retsgruppen ABC, der arbejder med retshjælp for de unge, der blev fængslet i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset, modtog Enhedslistens symbolske græsrodspris på 10.000 kroner.

- Det har været imponerende at se det hav af initiativer til forsvar for ungdomshuse og fristeder, som er opstået i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset på Jagtvej 69. Der var derfor ingen tvivl i Rød Fonds bestyrelse om, at prisen i år skulle gå til nogle af disse aktiviteter.

En ung kvinde fra Odense har opbragt sindene i alle Enhedslistens smågrupper. Det var dog først, da hun gik fra at være lokalt medlem til at blive opstillet til folketinget, at hun blev tillagt symbolværdi for stort set hvad som helst.

Formanden for DKP Henrik Stamer Hedin udtalte f.eks.:

"Den opportunistiske principløshed, der kommer til udtryk i opstillingen af Abdol-Hamid, har objektivt ført Enhedslisten over på reaktionens side."

Som konsekvens af denne situation er DKP bekymret. Oppe i Randers har den lokale DKP-afdeling forfattet en udtalelse imod deres egen formand:

"Det ville være i den samlede ven-

strefløjs og DKP's interesse, at denne efterhånden meget afsporede debat om beklædningsgenstande og hilsningsritualer fremover kom til at handle om politisk indhold."

Rune Engelbrecht har vist droppet sit eget partiprojekt og giver på Modkraft.dk DKP meget mere kredit, end de har fortjent, og retter følgende vulgære angreb mod marxismen:

"Derved bekræftes det da også, at det entydigt er DKP, der er Enhedslistens socialistiske fundamentalister. De har ikke rykket sig én centimeter i forhold til Marx' dogme om religion som 'folkets opium'."

Det ledende medlem af IS Jakob Nerup skriver i et læserbrev til Jyllandsposten:

"Alt for længe har venstrefløjen passivt accepteret den stærkt stigende racistiske og islamofobiske tone og enten stukket hovedet i busken eller direkte deltaget i hetzen, sådan som nogle SF'ere gør. Det skal være slut nu, så vi kan få tydeliggjort, at ægte venstreorienterede er mangfoldige og forsvarere af de undertrykte."

Det er kun et år siden, at IS kom med i Enhedslisten, og nu er listen pludselig "venstrefløjen". Tidligere har Enhedslisten sammen med andre været med til at forhindre, at religiøse antiimperialister fra indvandrerorganisationer fik tale-tid, så der f.eks. kunne gives plads til en NATO-tilhænger.

I et forslag til Irak-udtalelse fra landsmødet hedder det bl.a.:

"Modstandsbevægelsen i Irak kan ikke kaldes en befrielsesbevægelse, og deres sejr i Irak vil bare være den ene form for barbaris sejr over et andet. Det er en bevægelse uden fælles projekt, og mest af alt repræsenterer de enkelte grupper sekteriske interesser." Den danske Enhedsliste ved derimod, hvad der er godt for irakerne!

Den unge kvinde fra Odense fik fuld opbakning fra landsmødet og står til at komme i folketinget, hvis stemmetallet bevares. Det ville være et fremskridt, hvis man i fremtiden ville arbejde for ægte antiimperialisme og mangfoldighed i praksis.

-fsk

En ny borgerlig alliance

Et par borgerlige erhvervsfolk med Asger Aamund og Flemming Østergaard i spidsen fandt sidste år sammen med den nu forhenværende radikale politiker Naser Khader. Samarbejdet om dannelsen af organisationen Demokratiske Muslimer blev et afgørende skridt væk fra Jelved. Her fik de øjnene op for, at der også er borgerlige stemmer blandt visse mellemlag af indvandrere, og de kunne samles op af et parti, der markerer sig klart imod Dansk Folkepartis indflydelse.

De sidste par valg har betydet farvel til Kristendemokraterne og Centrumdemokraterne i folketinget. De Radikale har til gengæld fået relativt mange stemmer, bl.a. ved at stille sig an som

Naser Khader får fuld opbakning fra Asger Aamund - en af erhvervslivets spidser

skrap kritiker af Fogh-regeringens reaktionære udlændingepolitik.

Ny Alliance ligner indtil videre et genoplivningsforsøg af Centrumdemokraterne. Det ses ikke mindst i, at partiet lægger mere vægt på den Europæis-

ke Union i modsætning til regeringens stærke amerikanske binding. Men der er ikke tale om et åbent brud med den førte krigspolitik. Det ligger derimod i kortene, at man vil støtte fire år mere med Fogh efter næste valg. Og Fogh er nærmest begejstret:

"Naser Khader har ført kamp for ytringsfrihed, ligestilling og demokrati uden ophør – også selv om det har haft store personlige omkostninger for ham. Det er indlysende, at både De Radikale og Socialdemokraterne har svigtet i den kamp."

SF ser dannelsen af et nyt borgerligt parti som udtryk for borgerlig splittelse, mere end det er udtryk for en ny politik. Det er ikke mange uger siden,

Sarkozy, Frankrigs nyvalgte demagog og lov-og-orden præresident

Valget af Sarkozy kan ikke undgå at betyde en alvorlig skærpelse af klassekampen i Frankrig med nye angreb på den allerfattigste del af den arbejdende befolkning. Der har efter offentliggørelse af præsidentvalget allerede været uroligheder som protest mod valget. I sin udtalelse forud for 2. valgrunde opfordrede Frankrigs Kommunistiske Arbejderparti til at spærre vejen for Sarkozy og gav ham bl.a. følgende karakteristik:

"Hans år i indenrigsministeriet har været mørke år for de demokratiske frihedsrettigheder. Han har oprettet en almægtig og allestedsnærværende politistat, som kriminaliserer enhver for sociale afvigelse. Han har taget de amerikanske højre-konservatives teser og mål til sig og ønsker at klassificere os, diskriminere os og straffe os i overensstemmelse med vores gener, og det fra den spædste barndom. Han lovpriser individualismen, et synonym for, at "alle er sig selv nok", og en retfærdiggørelse af, at "magt er sagen".

Hans anden inspirationskilde er Le Pens teser. Ved at udnytte undskyldningen om at marginalisere Front National adopterer han ikke blot deres ideer, men er begyndt at udføre dem i

Sarkozy taler til de halvmilitære styrker som blev sat ind imod forstadsurolighederne for halvandet år siden med Sarkozy selv som ansvarlig indenrigsminister

praksis, navnlig inden for områderne immigration og "sikkerhed".

På det økonomiske område har han prælet med, at han hurtigt og i fuld skala vil gennemtvinge monopolernes plan for privatisering, for udradning af arbejderlovene, fortsættelsen af nedlæggelsen af den offentlige service og

beskyttelse. Det er det "gennembrud", som han til stadighed lover, der bifaldes af bosserne, som håber på at få "ånderum" til at superudbytte os og til i endnu større skala at organisere "fri og uhindret konkurrence" ved hjælp af "out-sourcing", altid for at forøge deres profitter."

at SF på deres landsmøde så sig selv som partiet, der arbejder for at samle oppositionen om et fælles alternativ til VKO. Ved første øjekast virker det mere, som om den linje har lidt sit første nederlag.

Khader-projektet har først og fremmest en brod mod Det Radikale Venstre, som de kalder en del af "Det røde kabinet", og springer ud nu i kølvandet af, at den tidligere radikale kulturminister Elsebeth Gerner Nielsen forsøgte sig med tørklæde i forlængelse af den vanvittige hetz mod Enhedslistens muslimske folketingskandidat. Her så den moderate muslim sig slået på egen bane. Han beskyldte sin partifælle for at skade partiets omdømme og for "at gå islamisternes ærinde".

I Bruxelles støtter de to EU-parlamentarikere Gitte Seeberg og Anders Samuelsen op bag Khader-projektet. Gitte Seeberg udtalte, at det netop var Dansk Folkepartis seneste udfald mod muslimer, som var dråben. Ingen fulgte med Khader ud af den radikale folketingsgruppe.

60 ÅR TILLYKKE

*Til Redaktøren af
Kommunistisk Politik*

*Kære Klaus
Et stort tillykke med
de 60 år, vores og
arbejderklassens
trofaste kammerat og
kampfælle.*

Hilsen kammeraterne

De nye bilafgifter betyder flere biler

Af NOAH-Trafik

De nye bilafgifter betyder flere biler, mere CO²-udslip, flere ulykker, mere støj og trængsel og flere skadelige partikler.

- Når stort set alle hvidpladebiler bliver billigere, og der åbnes op for nye gulpladefiduser, fordi registreringsafgiften på gulpladebiler under to tons nedsættes kraftigt, er det helt usandsynligt, at der kommer mindre CO²-udledning, udtaler Ivan Lund Pedersen fra NOAH-Trafik.

- Prisen på brugte hvidpladebiler kommer til at falde, og det vil stimulere salget. Nogle af de meget store biler på gule plader samt autocampere vil rigtig nok blive dyrere, men et meget større antal biler vil blive væsentligt billigere, så nettoresultatet vil efter vores vurdering være en forøgelse af udledningen af drivhusgasser.

Samtidigt vil den lokale forurening med ultrafine partikler øges markant, da der vil komme mange flere dieselbiler uden partikelfiltre på gaden.

Bilbranchen er tilfreds

Citroën satte lørdag den 28. april store annoncer med disse overskrifter i mange aviser: "Besøg din Citroën-forhandler og se de store prisfald på tværs af hele modelprogrammet."

Annoncerne oplyste om en prisnedsættelse på 19.476 kr. for en Citroën C1 1.0 og 23.929 kr. for en Citroën C3 1.4 HDI.

- Vi forstår godt bilfirmaets begejstring. Lovforslaget vil give bilsalget et

yderligere opsving. Vi synes, at denne gave til bilbranchen er helt forfejlet, siger Ivan Lund Pedersen.

Reducer antallet af biler

Generelt mener NOAH-Trafik, at man skal reducere biltrafikken. Det er ikke kun nødvendigt af hensyn til klimaet, men også for at begrænse biltrafikkens voldsomme negative effekt på sundhed, sikkerhed og vore bymiljøer. Det er derfor afgørende, at både biler og drivmidler bliver dyrere. Ingen biler må derfor blive billigere. Hvis det sker, vil antallet af familier med to eller flere biler eksplodere.

NOAH-Trafik er derfor meget utilfreds med afgiftslettelsen for stort set alle biler på hvide plader. Bilbeskatningen er i forvejen lempet kraftigt gennem de seneste årtier. Skatte- og afgiftsstoppet gør, at der blot flyttes lidt rundt på bilafgifter. Det er godt at gøre nogle biler dyrere, men det er fuldstændig miljøfjendsk at gøre andre biler billigere.

NOAH-Trafik mener, at man helt burde afskaffe gulpladesystemet for at fjerne muligheden for fiduser som de ovennævnte og for at stimulere alle, også firmaer, til at købe mindre køretøjer. Der er ingen rimelighed i, at fx reklamefolk og vinduespuddere kører i meget store, terrængående biler.

Ændringerne af registreringsafgifterne vil efter NOAH-Trafiks vurdering som nævnt resultere i flere dieselbiler. Som minimum burde det være et krav, at alle dieselbiler udstyres med partikelfiltre.

1. maj 2007:

Ungdomshus, fristeder, OK, krig

Det suverænt største 1. maj-optog fandt sted i København. 3-5.000 demonstrerede for fristeder og fangesolidaritet – til støtte for Ungdomshus NU og Christiania m.m. – i et broget optog fra Nytorv til Fælledparken.

Inden da havde en fordemonstration været ved Vestre Fængsel i solidaritet med de mere end 20 fortsat indsatte fra rydningen af Ungdomshuset. Anklageren vil kræve fængselsstraffe på mere end et år til de aktivister, der blev arresteret inde i huset.

Demonstrationen gik under parolen ”Ingen hvide flag, vi er først lige begyndt” og rettede sig ikke mindst mod Ritt Bjerregaards uheldige administration: ”Ritt smadrer et hus, Fogh smadrer et land, Bush smadrer hele verden”.

De store velfærdsprotester 17. maj og 3. oktober sidste år og kampen omkring Jagtvej 69 har været båret af en ny generation af unge. Det har været med til at forny protesterne og deres former og skabt rum for en større mangfoldighed af farver og udtryk. Denne sammenhæng i mangfoldigheden er så igen ved at smitte af på arbejderens internationale kampdag, selvom gamle og nye socialdemokrater stadig

Fra Den Røde Plads, Fælledparken: 1. maj mod fascisme og imperialism

drømmer sig tilbage til Staunings dage.

Helle Thorning-Schmidt har forkyndt, at folk skal stemme kristeligt, så hun kan danne regering med Kristendemokraterne og De Radikale. Til gengæld vil SF inderligt gerne i regering med Helle Thorning-Schmidt. Det er der intet som helst nyt i. Enhedslisten vil gerne stå sammen med SF – og de to folketingspartier gik i år sammen i en demonstration i København med udgangspunkt fra Blågårds Plads, som sluttede op om det socialdemokratiske

LO-arrangement i Fælledparken.

Nyt var, at Rød 1. maj i Fælledparken, der traditionelt har været arrangeret af DKP/ML og har haft sin egen plads ved siden af Idrætsparken, nu arrangeres af ”Kommunistisk Parti” og har tilsluttet sig LO-familien på den anden side af gaden ...

Og ja, det er et politisk signal om, at det nye parti ikke ser 1. maj-dagen som et sammenstød mellem Socialdemokratiets og LO's klassesamarbejdslinje og en antiimperialistisk og antifascistisk klassekampslinje.

Fra Rød 1. maj mod fascisme og imperialism, Munke Mose, Odense

Tangkrogen i Århus havde Helle Thorning-Schmidt som hovedtaler og fodboldspilleren Peter Graulund som hovedattraktion. Ifølge en begejstret rapporter lovede hun gratis mad til børnene og tidsbank til de offentlige ansatte og mere frihed. Og frem for alt mere velfærd.

- Der er nok at tage fat på, og vi vil tage fat nu, fortsatte hun slagordene, som nærmest råbtes ud. Og hun lovede århusianerne:

- I vil aldrig høre os kalde jer socialistiske ballademagere!

Omkring 7000 deltog i Rød 1. maj mod fascisme og imperialism i Munke Mose i Odense, som især samler byens kampvillige ungdom. Den arrangeres bl.a. af DKU (Kristian Dalgaard talte) og af Arbejderpartiet Kommunisternes Henning Paaske Jensen, der anklagede

de herskende for at have sat uærlighed og bedrag i system for at føre krig indtil og udtil.

Her talte også Lars Fenger fra Christiania og formanden for Komiteen for et Frit Irak Sammi Ala'a om den styrkede modstandskamp i Irak og den manglende støtte til den fra en stor del af den 'etablerede' venstrefløj. .

1. maj mod fascisme og imperialism på Den Røde Plads ved Frimurerlogen i Fælledparken blev skæmmet af alvorlige problemer med lydanlægget, der førte til aflysning af flere bands optræden – bl.a. Naja Rosa (Naja Koppel).

Troels Riis Larsen fra APK forklarede, hvorfor det er akut nødvendigt at bruge arbejdernes internationale kampdag til at rejse modstanden mod fascisme og imperialism.

Desuden talte formanden for DKU Cathrine Pedersen: Vi vil ha' ungdomshuse og fristeder - Vi vil ha' fred og frihed - Lizette fra Christiania, Aja fra Budskab fra Græsrødderne, John Jakobsen fra Foreningen Oprør, og den herboende iraker Hind Al-Naimi Kjær, som gjorde status over de irakiske arbejderes situation og deres drømme, der er knust under besættens støvler.

Først sent på eftermiddagen var lyden tilstrækkelig god til, at Highway Child kunne afslutte arrangementet musikalsk.

Senere drog en demonstration fra Fælledparken til Folkets Park i Stengade for at fortsætte protesten over rydningen af Ungdomshuset. Politiet smed tåregas mod demonstranter, og syv blev anholdt, inden en fest, der varede det meste af natten, tog over.

I Århus er 1. maj-manifestationer samlet i Tangkrogen. Her fra APK's plads

1. maj mod fascisme og imperialism

1. maj-tale af Troels Riis Larsen, APK

Når vi i dag fejrer 1. maj under parolen *Mod fascisme og imperialism* er det, fordi kampen mod både fascisme og imperialism sjældent har været mere aktuel, mere akut og mere nødvendig.

Den danske regering har kastet os ud i de imperialistiske krigsventyr i Afghanistan og Irak. Krigene har kostet hundredetusinder af menneskeliv. Danmark har et væsentligt medansvar for de døde, for de mange uskyldigt fængslede, for torturen, for, at USA i dag bruger koncentrationslejre.

Som begrundelser nævnes kampen mod terror og civilisationernes sammenstød. Igen og igen fortæller den danske regering os, at det er for irakernes, afghanernes og muslimernes egen skyld, at vi besætter deres lande, plynder deres ressourcer og pådutter dem de vestlige, kapitalistiske værdier.

Det er imperialism i praksis!

Når Venstrepolitiker og medlem af folketinget Søren Pind åbent erklærer, at imperialism kan være nødvendigt, er det blot et udtryk for den kyniske og i bund og grund racistiske tankegang, der findes blandt de mest reaktionære borgerlige politikere.

Racistisk tankegang kan i særdeleshed

findes i regeringens støtteparti Dansk Folkeparti. Søren Krarup, Mogens Camre og Morten Messerschmidt er kommet i modvind for at bl.a. at beskrive muslimske samfund som "tabersamfund," at sammenligne homoseksuelle med handicappede, og den ene af dem skulle sågar have heilet offentligt og sunget nazisange.

Den racisme, der gennemsyrrer højrefløjen, til tider skjult og til tider åbent, er en uundgåelig del af den imperialistiske tankegang. En tankegang, hvor den vestlige kultur har en særlig ret til at pådutte andre sine værdier og fjerne de værdier, som f.eks. den irakiske og afghanske befolkning alligevel ikke har fortjent.

Nogle gange påstår man, at værdierne er flotte ord som ytringsfrihed, som man påstår, "tabersamfundene" vil tage fra os. I realiteten er det os, der er i fuld gang med at fjerne nogle mere konkrete værdier fra dem, nemlig olie ned i de store olieselskabers lommer.

Når alt kommer til alt, er den eneste undskyldning, den imperialistiske regering og dens støtteparti – Dansk Folkeforførelsesparti – giver os, at vi er bedre end de andre. Danmark går i krig, slår ihjel, udplynder, torturerer, fordi vi er et udvalgt folk med den rigtige kulturelle baggrund.

I gamle dage fortalte nazisterne, at den germanske race var et udvalgt folk. I dag er det fordi vi lever i en kristen civilisation at vi er udvalgte.

Nazisme var den mest brutale form for fascisme, verden endnu har kendt. Desværre er nazismen og fascismen stadig populær blandt dele af den danske højrefløj, og fascismen har bredt sig ud i samfundet.

Fascismen er borgerskabets mest brutale våben i kampen for at knække vores drømme, vores håb om en bedre

verden uden undertrykkelse, uden sult og krig. Fascismen i Danmark anno 2007 ses i terrorlovene, der har givet politiet og staten lov til at hekseforfølgelser af muslimer eller andre, der blot kunne tænkes at ytre en kritik af det danske samfund.

Politistaten er første skridt på vejen til fascismen, og rydningen af Ungdomshuset, hvor statens magtanvendelse har været så ekstrem, så brutal og så total, baner desværre vejen for fasciseringen af samfundet. Derfor er det vigtigt at alle progressive kræfter, fol-

kelige bevægelser, græsrodder, velfærdsaktivister og krigsmodstandere står sammen og trækker samfundet i den anden retning. Det er nu, vi skal støtte ungdommens krav om retten til at vælge fremtiden – en fremtid, vi må og skal være klar til at kæmpe for. En socialistisk, antikapitalistisk fremtid.

Det begyndende ungdomsoprør skal støttes på alle måder. Vi vil ikke se parlamentariske svinestreger.

*For når uret blir ret,
blir modstand til pligt!*

"Vi vil ha' fred"

1. maj-tale af Cathrine Pedersen, formand for DKU

Fra aviser, tv-skærme, nyhedssider og tv-serier fyldes vi med løgne. Vi får at vide, at vi ikke er gode nok som dem, vi er, at lykken skal købes, og protest er utilpassethed.

Vi skal synes, det er i orden, at Danmark er i krig, o.k., at der skæres ned på børnehaver, uddannelser, hospitaler og plejehjem. Vi skal tro på Foghs løgne og hade muslimer ligesom Pia og hendes præstevenner.

Men for hver dag, der går, bliver løgnerne mere hule. Vi ved godt, at der er noget galt!

Og vi er endda ved at lære, at vi kan lave det om.

Det er vores skoler, som er fulde af svamp, vores SU, som bliver skåret ned, os, som bliver tæsket af politiet.

Vi kan godt se, at tusindvis af mennesker på gaden imod velfærdsforringelser ikke bliver vist i tv. Vi kan også godt se, at vores tæskede og fængslede kammerater udsættes for uhyrlige overgreb, alt imens medier og politikere tiljubler politiet.

Vi kan mærke, at i det kapitalistiske Danmark er det pengene, der bestemmer. Vi kan se vores skatte kroner brugt på krig i Irak og Afghanistan. Vi kan se på vores latterlige kontanthjælp og mindsteløn, der kun sikrer fattigdom, mens direktører skovler millioner ind.

Krigen er stadig over os. Foghs påståede tilbagetrækning af tropper er ikke andet end et mediestunt, som dækker over en omfordeling af danske tropper fra Irak til Afghanistan. Det er stadig krig for profit. Stadig danske skatte kroner, som finansierer Dansk Industris festmåltid af olie og kontrakter i Mellemøsten. Stadig tusinder af uskyldige, som dør hver dag.

Modstandsbevægelserne i de krigsramte lande kæmper en brav kamp mod en forrykt krigsmaskine. Herhjemme kaldes de terrorister, ligesom danske modstandsfolk blev kaldt det under 2. verdenskrig. I virkeligheden er de frihedskæmpere, der slås for at bestemme over deres eget liv og retten til at bestemme over det.

Herhjemme føres pengemændenes krig mod os. Mod unge, arbejdere, gamle og syge. Vi bliver fattigere. Vi uddanner os og arbejder for et system, der tager og tager og giver så lidt som muligt igen. Det er os, som producerer værdierne, os, som sikrer velstanden – men os, som lider under massive nedskæringer. Vi kan godt se det. Derfor gik tusinder og atter tusinder på gaden 17. marts og 3. oktober. I kamp for velfærd. I kamp mod nedskæringstyranter fra alle partier.

Rydningen og nedrivningen af Ungdomshuset på jagtvej 69 var en lige højre rettet mod ungdommen og arbejderklassen.

Det antifascistiske, antiracistiske og antisexistiske miljø, som huset dannede rammen om, skulle stækkes og erstattes af en reaktionær kristen sekt.

Betjente med maskinpistoler blev indsat til at rydde huset.

Forsvaret for ejendomsretten er åbenbart mere værd end menneskeliv.

Politiet henlagde i ly af terrorpara-

grafferne Nørrebro i undtagelsestilstand, tæskede børn og unge, visiterede og anholdt mennesker for ingenting.

Ungdomshusaktivister, brugere, progressive og indvandrere forenedes i kamp mod undertrykkerne personificeret af politiet i de pansrede køretøjer.

Rydningen af huset var som den berømte dråbe, der får bægeret til at flyde over, oven på årevis af reaktionær klassepolitik.

Protesterne handler både om et hus og et fristed, men er samtidig også en protest mod det kapitalistiske klasse-samfund Danmark.

Et Danmark, der gennem der fører racistisk hetz mod udlændinge, lukker skoler og sygehuse, stigmatiserer arbejdsløse og syge, går i krig og indfører terrorlove, der kan spærre folk inde for blot at være uenige med systemets måde at tænke på.

Det var et hus, hvor unge lærte, at der er andre måder at organisere på, at vi kan skabe noget selv.

Huset var en torn i øjet på klasse-samfundet Danmark og uforeneligt med et rensket og ensrettet kapitalistisk system. Et system, der forsvares af Fogh og hans regering, men også af Ritt og hendes borgerrepræsentation.

Men vi har fået nok. Vi vil ha' ungdomshuse og fristeder. Vi vil ha' fred og frihed. Vi vil ha' velfærd og kultur. Vi vil ikke være ofre for et kapitalistisk system, der sætter profit over mennesker. Vi vil selv vælge vores fremtid, og vi er parate til at kæmpe for den.

Marchen mod den endelige Befrielse af Irak

1. maj-tale af Sammi Ala'a
formand for Komiteen for et Frit Irak

I dag er der gået mere end fire år siden den amerikanske ledede aggression og besættelse af Irak. Det er en brutal historisk forbrydelse mod et land og dets befolkning.

Siden invasionen af Irak er der blevet dræbt flere end 1,2 millioner irakere. Fire millioner er blevet fordrevet inden og uden for Irak. Der er sket en fuldstændig og systematisk ødelæggelse af landets økonomiske, social-, sundheds- og undervisnings-sektor. Ikke nok med det. Besættelsesmagten og dens marionetregering gennemfører en kollektiv afstraffelse af befolkningen – såsom afbrydelse af drikkevand og elektricitet (op til 16 timer om dagen), vilkårlige arrestationer og henrettelser af irakere. Disse oplevelser er blevet hverdagskost for den irakiske befolkning.

Fire år efter invasionen kan den amerikanske ledede besættelse ikke engang kontrollere Bagdad, og den kommer aldrig til at gøre det. Dette skyldes ét eneste faktum, nemlig *den irakiske modstand*. Den irakiske modstand og Iraks befolkning er kompromisløst og fast besluttet på at drive den imperialistiske besættelse og dens marionetregering ud af Irak.

USA's nederlag i Irak er blevet en realitet, der mangler kun dens politiske erklæring. Men krigsforbryderregering-

en i Det Hvide Hus har ikke lært af det historiske nederlag i Vietnam. Tværtimod prøver den at forlænge besættelsen med en såkaldt "*exitstrategi fra Irak*", eller som Dick Cheney siger: "*USA leder efter en ærefuld exit fra Irak*".

Denne strategi har nu to strenge:

At opdele Bagdad efter sekteriske kriterier, dvs. i sunniområder og shi'itiske områder. Muren om Al-Adhamiya er en del af den såkaldte *Baghdad Security Plan*, der vil forvandle hovedstaden til ti store omhegnede områder. Denne taktik er en nødvendig forudsætning for at kunne forvandle besættelsen fra dens defensive position til en offensiv position, som vil kunne sprede kontrollen ud over Bagdad.

Det amerikanske militær gjorde det samme i Vietnam med de såkaldte *Strategic Hamlets*: de strategiske landsbyer. Formålet var og er det samme: at isolere, kontrollere, omringe og til sidst tilintetgøre den folkelige modstand.

Intensivering af de sekteriske drab og volden mod den irakiske befolkning for at fremkalde psykologisk accept af en deling af Irak i tre stater: en sunnistanat, en shiastat og en kurdisk stat. Såkaldte selvmord og bilbomber rettet både mod shi'itiske og sunni-arabiske irakere. Både dødspatrujler, de sekteriske militser og besættelsestropperne udfører drab og vold mod irakere.

Formålet med denne vold- og drabs-spiral er at opildne til borgerkrig og ændre konflikten karakter til at være en konflikt imellem irakerne indbyrdes og på længere sigt også at vanskeliggøre modstandens magtovertagelse efter besættelsen.

Dette er situationen i Irak: en kamp mellem den folkelige modstand på ene

Fortsættes på side 17

Norske strejker mod pensionsforringelser

Mere end 30 faglige organisationer, med LO i Trondheim i spidsen, opfordrede deres medlemmer til at gå strejke d. 9. maj i protest mod det pensionsran, som de mener, den norske regering er i gang med at gennemføre.

Også Norge skal åbenbart igenem sin ”fremtidssikring” af tilbagetrækningsalder og efterlønsydelse. Men pensionsreformen bliver mødt med voldsom vrede i fagbevægelsen, som afviser enhver forringelse for lønmodtagerne.

Flere unge positive over for faglig organisering

Otte ud af ti unge under 30 år mener, at fagforeningen er nødvendig for at varetage deres interesser, hvilket er 15 procentpoint flere end for fem år siden.

Det viser en undersøgelse blandt 5.000 unge medlemmer af FTF, der er hovedorganisation for 450.000 offentlige og private ansatte, skriver FTF's blad Resonans.

Undersøgelsen viser, at jo længere væk fagforeningen fjerner sig fra de traditionelle opgaver, jo mere kritiske bliver de unge. For eksempel bryder de unge sig ikke om, at fagforeningen tilbyder billige forsikringer eller rejser. Derimod er de fleste glade for, at det er fagforeningerne, der forhandler løn- og arbejdsforhold.

3F: Ikke mere ”resultatløn”

3F siger nej til FOA's forslag om mere ”resultatløn” i den offentlige sektor. Ifølge 3F's erfaringer betaler medarbejderne ofte prisen selv med et dårligere arbejdsmiljø.

- Det bliver ofte et spørgsmål om, at rengøringsassistenter eller specialarbejdere skal klargøre et større areal på mindre tid. Og så er vores erfaring, at medarbejderne selv kommer til at betale prisen i form af dårligere arbejdsmiljø. Så resultatløn bliver lidt at fodre hunden med dens egen hale, siger formand for 3F's offentlige gruppe Ellen K. Lykkegård.

OK 2007:

Stor utilfredshed, men ingen konflikt

Cirkuset omkring overenskomst 2007 er slut. Gennem manipulation blev en overenskomst-konflikt forhindret.

Det, der af flere faglige topledere blev kaldt ”bedste overenskomst nogensinde”, har indeholdt øget ”fleksibilitet” og individualisering, ingen nævneværdig regulering af mindstelønnen og slet ingen nedsættelse af arbejdstiden – tværtimod.

Ved hjælp af en overenskomst-indretning, som for enhver pris skal søge at forhindre en overenskomst-konflikt, og med de udemokratiske sammenkædningsregler er overenskomsten blevet trumfet igennem. Var det ikke for disse regler, havde der været konflikt hos

både 3F og FOA.

Med de decentrale forhandlinger er systemet for år tilbage blevet indrettet, så man ikke kan have centrale overenskomstforhandlinger med fokus på fællesområder som nedsat arbejdstid og mindsteløn. Stemmer medlemmerne så alligevel nej i de enkelte forbund uden fælles fokus på krav, så kommer centralismen ind: forligsmandslovens sammenkædningsregler.

Når kun godt en tredjedel af de godt

Normalarbejdstiden under angreb

Med det påtvungne ja til overenskomsten 2007 er normalarbejdstiden sat under yderligere pres. I stedet for nedsættelse af den daglige arbejdstid er der reelt åbnet op for, at udviklingen fortsætter med en stadig længere arbejdsuge og endnu længere samlet arbejdstid på årsplan.

Med de nye overenskomster vil man kunne arbejde 50 timer eller mere om ugen. Det er helt i modstrid med den enkeltes og arbejderfamiliernes behov i en stadig mere tempooskruet arbejdsdag.

De nye overenskomster vil presse endnu flere ud i yderligere stress og nedslidning.

Kravet om normalarbejdsdagen og nedsættelsen af arbejdstiden kan ikke undgå at være en stadig vigtigere problemstilling at rejse ved kommende overenskomster, på trods af de faglige ledere. Det bliver et massivt pres, som må manifesteres nedefra imod en fagtop, som har vist sig mere end villige til yderligere at betrede ”fleksibilitetens” vej. Det sidstnævnte kom især til udtryk ved, at CO-Industri-overenskomsten nu åbner op for muligheden af helt at se bort fra overenskomstens bestemmelser, som i sin tid blev gjort ufravigelige i overenskomstperioden som historisk værn imod virksomheders trusler og pres til ”frivillige aftaler”.

600.000 medlemmer deltog i afstemningen, viser det noget om, at tingene er diffuse, og at tilliden til at få et nej igennem er meget lille. Men samlet stemte omkring 45 % nej.

62 pct. af medlemmerne hos 3F stemte nej til det påtvungne mæglingsforslag og de indgåede overenskomster. Kun 27,2 pct. af de godt 96.000 3F'ere stemte ja. 3F og FOA de eneste forbund, der stemte nej.

At et klart nej med en trylleformular kan ændres til et ja på grund af sammenkædningsreglerne, kan ikke undgå at øge mistilliden til den faglige top og bidrage til krisen i fagforeningerne.

Faglig OK-konference 6. juni

I Overenskomst 2007-initiativet, der gik ind for et nej, stilles der nu krav om at få fjernet de udemokratiske sammenkædningsregler. Initiativet indkalder til en landsdækkende faglig konference den 5. juni, hvor situationen med de nye overenskomster og kommende overenskomster skal diskuteres. Her bør spørgsmålet om en nedsettelse af den daglige arbejdstid og modstand mod fleksibilitet sammen med en kraftig hævelse af mindstelønnen have en central, samlende rolle.

Op til OK 2007 var spørgsmålet om arbejdstidsnedsættelse for alle helt fraværende i OK 2007-initiativet.

Afstemningsresultatet OK 2007

Overenskomstafstemning for
600.000 medlemmer i 13 forbund.

3F:	Nej: 60.393	Ja: 35.712
	<i>Stemmeprocent: 40</i>	
HK:	Nej: 8.396	Ja: 30.478
	<i>Stemmeprocent: 28,5</i>	
Metal:	Nej: 13.287	Ja: 25.719
	<i>Stemmeprocent: 38,1</i>	
TIB:	Nej: 5.233	Ja: 9.781
	<i>Stemmeprocent: 34,8</i>	

Samlet LO:

Nej: 98.438 Ja: 123.100
Stemmedeltagelse 37 pct.

Tørklæders værdi

I lørdags besluttede kæresten og jeg os til at intervenere vores vidunderlige gård og dets havebænke og borde for at indtage maden i fri luft og aftensol. Det er ikke sjældent, at vi i selskab af børnenes entusiastiske stemmer fra blandt andet boldbanen nyder de øvrige omgivelser, som er et blandet sammensurium af arbejdsløse, ufaglærte lønmodtagere og håndværkere. Gårdens deltagere bærer også tydeligt præg af de forskellige etniske oprindelser. Ejendommens beboere skildrer i det hele taget et jævnt udsnit af Underdanmark – uden vi af den grund føler os det mindste underlegne!

Slæbende på vores bakke med god, tung dansk kost på vej til det bord, vi har udset os, bliver vi kaldt hen til et nærliggende bord, hvor en familie fra vores naboopgang netop har indtaget deres mad. Faren har et shawarmasted, moren er udlært pædagog, og børnene er under uddannelse – alle er de indvandret fra Iran i starten af 90'erne. De holder meget til i gården, og moren – som er bedre til at tale dansk end faren – er med i ejendommens festudvalg, der mindst en gang i kvartalet afholder et fint arrangement.

Vi bliver budt på deres dejlige retter, som manden har tilberedt på en af gårdens mange griller. Vi kan ikke undslå os, selvom vores egen varme mad venter på os. Det vil være uhøfligt at afvise deres gæstfrihed – og det smager jo skønt. De forstår at krydre maden.

Da vi senere sidder over vore egne bøffer og den gode vin, som jo er en skik, det danske folk importerede fra Frankrig for knap 40 år siden, konstaterer vi, hvor skønt det er, at vores gård ikke bare rummer alle de forskellige elementer, men frem for alt den respekt og frisind, der går hånd i hånd. Vi er jo netop blevet bespist af en familie, hvor konen kommer fra Iran, taler rent dansk og bærer hovedtørklæde.

Alligevel knækker filmen netop her. Midt i vores euforiske stemning er det netop benævnelsen *tørklæde*,

der ødelægger stemningen. Det er lykkedes Søren Krarup'erne rundt om i landet at forbinde dette hovedtørklæde med ondskaben selv.

Jeg kan da huske, at nærsagt alle kvinder i min barndom gik med tørklæder. Jeg kender ikke en god folke- dragt, der ikke indebærer et tørklæde, uden at det af den grund behøver at sidde på hovedet.

I dag hører jeg nogle af brugerne på Dagcentret omtale kvinderne som *hættemåger*, hvilket i øvrigt en dag udløste lidt forvirring blandt passagerne i centrets bus. Vi var netop ved at køre ud fra en mindre sidegade, da Robert bagerst i bussen for sjov råbte:

- *Pas nu på den hættemåge.*

Alle kiggede efterfølgende ud af vinduerne for at få opklaret Roberts problem. På fortovet gik en indvandrer kvinde med hovedtørklæde og en ung mand med hætte over hovedet.

- *Hvem er hættemågen?* ville man vide.

Ifølge det Søren Krarup'ske konversationsleksikon må den unge mand godt stå på Folketingets talerstol, hvilket indvandrerkvinden ikke må – alene på grund af hendes tørklædes muslimske signalværdi.

Islam er jo en reaktionær religion, der bygger på oldgamle og reaktionære værdier, vi i vesten har forkastet. Vi er faktisk kommet så langt, at 10 pct. af præsterne i den danske folkekirke kræver, at kvindelige præster ikke skal have lov til at forkynde fra prædikestolen – med henvisning til bibelens egne ord.

Jeg har ikke bemærket Søren Krarups deltagelse i den debat, men jeg har ikke glemt hans sammenligning mellem nazisternes ("og kommunisternes?!") autoritære symboler og så hovedtørklæder.

Man kan spørge sig selv, om Torben Messerschmidt kunne finde på at gå i Grøften med et hovedtørklæde på, hvilket velsagtens ville være en grovere forbrydelse end at heile.

Men den debat har Søren Krarup heller ikke blandet sig i.

Reno

1001 bøger - eller sådan cirka

IB SPANG OLSEN OG BØGERNE

For flere generationer af danskere er fascinationen ved Ib Spang Olsen startet i børneværelset – og har aldrig siden sluppet sit tag. Få kunstnere er som han blevet allemands/allekvindes eje – ikke mindst gennem bøgerne, som den flittige tegner har illustreret hundredvis af, mens han har leveret omslag til endnu flere.

Der er nu udkommet en bibliografi, en værkfortegnelse over Spang Olsens bøger. Både over dem han har illustreret for andre, over de mange, han selv har skrevet og tegnet, og over alle dem, hvor tegningerne er halvdelen af det hele, eller mere, som i det frugtbare mangeårige makkerskab med Halfdan Rasmussen,

som cementerede begges ry.

Bogen om Ib Spang Olsen som illustratør giver fyldige prøver på bogsider gennem godt et halvt århundrede såvel som af tegningerne inde i bøgerne – som de fortrinlige til Ebbe Reichs Danmarkskrøniker, for at fremhæve nogle enkelte blandt de mange.

Livsvarme, fantasi, kærligheden til børn og andre af arten Homo, sans for historien, dens dramatik, kraft og betydning gennemsyrrer arbejderne fra først til sidst.

I bibliografien indgår som nævnt også Spang Olsens egne bøger – herunder de herlige erindringsbind – samt kroniker og avisindlæg, der viser kunstneren som den progressive og engagerede samfundsdebattør, han også er.

GUNNAR JAKOBSEN:
IB SPANG OLSEN OG BOGEN - 1944-2006
- EN BIBLIOGRAFI
HØST & SØN 2006

G8-imperialister, vi er på vej!

- *Who's gonna stay at home, when the revolutionaries fight in the streets? (Bob Marley)*

Den 6.-8. juni 2007 mødes regeringerne fra verdens syv vigtigste industrilande – Tyskland, Frankrig, Storbritannien, Italien, Japan, Canada, USA samt Rusland – på kurstedet Heiligendamm i udkanten af den lille østersøby Bad Doberan, 25 km fra Rostock.

EU-kommissionen og politikere fra mange lande samt koncernchefer vil deltage som iagttagere, lobbyister og rådgivere i dette stort anlagte G8-møde.

Modstandere fra hele verden vil i aktionsugen frem til G8-mødet på forskellig vis udtrykke deres modstand mod de imperiale magthaveres repræsentanter. Aktionsugen, der løber af stablen fra d. 2.-8. juni '07, vil være præget af kreativ mangfoldighed, uberegnelighed og aktionsenheder på kryds og tværs. Et væld af tyske, globale og

regionale initiativer forbereder i denne tid en skarp velkomst til de politisk hovedansvarlige for krig, fattigdom og økologiske katastrofer.

For den lokale befolkning i området omkring kurstedet Heiligendamm har

det kommende topmøde for længst forandret den ellers så afslappede stemning. Flere og flere politienheder kommer til byen, og med deres intensive "hus til hus-informationskampagner" advarer de lokalbefolkningen mod de tilrejsende "ballademagere". Dertil kommer en masse tekniske afspærringer, der æder sig ind på det smukke landskab som en skæbnesvanger skygge. I et vidtstrakt område omkring Bad Doberan foretages der systematisk vejkontrol og registrering af personer, der færdes i området.

Op til 17.000 politibetjente vil i dagene omkring topmødet være i konstant indsats under ledelse af en til lejligheden dannet særlig operationsenhed med det besynderlige navn "Særlig Opbygnings Organisation KAVALA" (Besondere Aufbau Organisation BAO – KAVALA). Dertil kommer omkring 2.000 strissere fra forbundskriminalpolitiet (BKA), politiets efterretningsvæsen (Verfassungsschutz) og talrige undercoveragenter samt et større, ukendt antal sikkerhedsfolk fra andre lande. Ifølge finansministeriet i Schwerein, der er hovedstad i den nordtyske delstat Mecklenburg-Vorpommern, vil disse bombastiske sikkerhedsforanstaltninger koste 92 millioner euro (690 millioner kroner).

EN ANDEN VERDEN ER NØDVENDIG OG MULIG!

Aldrig har kapitalismens krise været dybere, mere truende, mere omfattende, mere akut.

Der er skabt en uset teknologisk udvikling og rigdom, som er uden grænser for de få, mens den globale elendighed aldrig har været større.

Modsætningen mellem det enkelte menneskes mulighed for tryghed og materiel og kulturel udfoldelse og den faktiske elendighed har aldrig været mere skrigende.

Skal dette ændres, kræver det et grundlæggende og afgørende brud med kapitalismen.

Oprøret og modstanden vokser globalt.

VEJEN ER SOCIALISME!

Der findes i dag fire erklærede kommunistiske partier i Danmark. Hvad samler os, og hvordan kan vi styrke vores samarbejde i det daglige arbejde?

Oplæg ved:

Arbejderpartiet Kommunisterne (APK)

Danmarks Kommunistiske Parti (DKP)

Kommunistisk Parti (KP)

Kommunistisk Parti I Danmark (KPiD)

**Lørdag den 12. maj kl. 14.00
hos 3F/Randers, Tronholmen 9**

Arrangør: Kommuniste i Randers

No go area

Et 13 km langt hegn af stål og Nato-pigtråd afskærmer hele østersøkurstedet Heiligendamm. Ifølge lederen af politiets specialenhed "Kavala", Knut Abramowski, vil der blive oprettet en 5-10 km bred "rød" sikkerhedszone rundt omkring stålhegnet. Dette er "no go area". Mecklenburg-Vorpommerns regering har i januar i år givet politiets specialenhed politisk beføjelse til at fungere som forsamlingsbevilgende myndighed for regionen omkring Bad Doberan, Güstrow og byen Rostock i perioden 25. maj-15. juni '07.

Hansebyen Rostock, der kun ligger 25 km fra topmødets konferencested Heiligendamm, er med sine næsten 200.000 indbyggere Mecklenburg-Vorpommerns største by. Der er her, den logistiske organisering af de mere end 100.000 forventede demonstranter praktisk finder sted. Ifølge arrangørerne bag protesterne udviser forvaltningsapparaterne i Rostock og Bad Doberan en udtalt modvilje mod at være behjælpelige. Således har bybureaukratiet indtil nu nægtet at stille areal til rådighed for modstandscamps. Selv borgerlige medier bragte i marts i år forsideartikler, hvori de under overskrifter som f.eks. "Gebt den Protest Campfläche!" krævede, at kommunen stiller arealer til rådighed for de tilreisende demonstranter.

Byen Rostock blev i 1992 kendt i hele verden, da nazihorder og tysk-nationale bøller angreb flygtninge og indvandrere med bål og brand. Mens byens politi passivt så til eller handlede totalt hjælpeløst, brændte nazierne og deres nationale allierede flygtningecentre ned og stormede indvandreres boliger. Resultatet var en masseflugt blandt udenlandske borgere i Rostock. Tililende grupper af venstrepradikale antifas kunne forhindre nogle af de værste overgreb i dette omfattende pogrom-hysteri, som ikke var set siden naziernes nederlag i 1945.

Hvad går G8-topmøder egentlig ud på?

Et strejftog gennem G8's historie

I 1975 dannedes "Gruppen af 6", som siden da har afholdt et årligt "økonomisk verdenstopmøde". Kort efter

dannelsen stødte Canada til, og Rusland blev forrige år medtaget som "tilknyttet" repræsentant. Hvert deltagende land skifter til at udøve formandskabet for et år ad gangen. For at muliggøre behandling af globale temaer og problemer i en "afslappet atmosfære" er topmøderne uformelle og uden politisk mandat.

Via G8-mødernes afgørende indflydelse på institutioner som Verdensbanken blev liberaliseringen af verdenshandlen realiseret med nedbrydning af told- og handelsbarrierer. På G8-topmødet i 1990 blev forudsætningen for dannelsen af Verdenshandelsorganisationen WTO skabt. I en presseerklæring fra dette topmøde blev det slået fast, at "de politiske og økonomiske friheder er tæt forbundet med hinanden". Utvetydigt var dette møntet på de multinationale koncerners frihed.

Mens kun 13,5 procent af verdens befolkning lever i G8-staterne, kontrollerer disse over 50 procent af verdenshandlen og den globale økonomiske produktion. 80 procent af den samlede rustningsindustri er placeret i G8-landene. De står for udstødningen af 45

procent af jordens drivhusgasser.

G8-regeringerne har ingen reelle intentioner om at støtte en udvikling, der gavner de store dele af jordens befolkning eller klimabeskyttelsen. Det internationale handelskammer – et lobbyistforbund for de multinationale koncerner, hvis ledelse består af forhenværende chefer fra Nestlé, Vivendi, Hoechst, Ericsson, m.fl. – holder ved alle G8-topmøder et oplæg, som refererer koncernernes prioriterede, aktuelle ønsker, som de forventer bliver fulgt op af G8-regeringerne.

Forud for topmødet arrangeres en del mindre topmøder med specifikke temaer:

Den 18. og 19. maj mødes G8-landenes finansministre i Schwielosee. Den 30. maj, umiddelbart før G8-topmødets start, mødes G8-landenes udenrigsministre, deriblandt den amerikanske krigsminister Condolezza Rice, i Potsdam.

På G8-topmødet i Heiligendamm er hovedtemaerne i år: *Afrika og udviklingen; Klima og energi; Intellectuel ejendomsret og patentregler.*

autonom info-service

Unionen slår politisk plat på Melodi Grand Prix

EU vil lade borgerne stemme om popmusik, men ikke om den reviderede EU-grundlov, konstaterer Ditte Staun fra Folkebevægelsen mod EU

42 lande deltager i det europæiske Melodi Grand Prix i år, hvor der er semifinaler torsdag den 10. maj. For omkring 3,8 millioner kroner har EU-Kommissionens projekt "European Year of Equal Opportunities" gjort sig til sponsor af showet.

- En politisk union med 27 medlemslande vil slå plat på en musikalsk konkurrence, som 42 lande deltager i. Det er en skandaløs propaganda-farce, udtaler Ditte Staun, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- Kommissionen forsøger at købe sig til den popularitet, deres politiske projekt mangler i befolkningerne. Og det gør det ikke bedre, når EU for tiden igen så tydeligt demonstrerer et helt

forvrænget syn på demokrati: Borgerne må gerne stemme om popmusik, men afstemningerne bliver erklæret ugyldige, når danskerne stemmer nej til Maastricht-traktaten, og irerne stemmer nej til Nice-traktaten. Ja, og regeringslederne arbejder hårdt på at finde en måde helt at undgå afstemning om en revideret EU-forfatning på trods af, at et flertal i Holland og Frankrig har afgjort, at sådan skal klaveret slet ikke spille i Europa.

Hvorfor tror du, hærværk hedder hærværk?

Af Ulla Røder

Når unge beskyldes for hærværk, når de kaster brosten mod magtens lange arm og de multinationales ruder, skulle vi måske lige stoppe op og overveje, hvorfor det hedder HÆRVærk. Hære har siden Arilds tid har lært os vejen til magt gennem vold. Men FRED er MULIG.

Hellere aktiv i dag end radioaktiv i morgen

Atomvåbenstater har ubetinget magten, men kun så længe vi bliver ved at give dem den magt. De gamle atomvåben er blevet forældede, og atomvåbenmagterne har siden 90'erne vidst dette. Derfor har der de sidste 15 år foregået en masse aktiviteter under dække af forskellige programmer og tilslørede forklaringer til politikkerne, hvis hele sigte har været at udvikle en ny generation af atomvåben og forbedre eksisterende missilers egenskaber, så de kan indgå i de overordnede strategier for globalt herredømme, der længe har været USA's reelle sigte med hele denne udvikling. Danmark er med på alle fronter i denne udvikling.

Angsten driver oprustningen

Sideløbende har man brugt krigen mod terror som undskyldning for igangsættelse af et nyt oprustningskapløb, herunder opbygning af et globalt netværkscentreret C4ISR-system til at kontrollere krigsdeltagerne og deres generaler. Dette system vil kunne bruges til kontrol af såvel alt her på kloden som i luften og det ydre rum. Eller sagt meget kort: Et meget bekosteligt system er igangsat, og krige er ikke længere begrænset til nogle kampe mellem soldater. Soldater vil snart kunne rykke ud globalt, fuldt ekviperet og med få timers varsel. Allerede nu kan NATO's hurtigudrykkende trop-

per rykke ud med fem dages varsel, hvor som helst NATO finder grundlag for at sætte styrker ind. Danmark er med i NATO.

Politi, kontrol, skaber mere vold

Det er ikke kun de anderledes tænkende unge fra Ungdomshuset på Jagtvej 69, der skal udryddes. Alle, der ikke følger magthavernes afstukne ensrettede vej, bliver betragtet som potentielle ballademagre og fjender. Politiloven og terrorloven er tilpasset netop sådanne formål. Afvigere skal med vold og magt undertrykkes og udrensnes systematisk.

Verdens 150.000 våbenproducenter scorer kassen ved en sådan udvikling. Halvdelen af alle forskere i verden forsker i krig og våbenudvikling. Danske industriforetagender deltager i produktionen til hele denne oprustning. Oprustning giver inflation, vold og undertrykkelse.

En lille del af verdens befolkning kan frit rejse rundt og tjener godt, men en stadig voksende del af verdens befolkning er ved at blive afskåret fra den fri bevægelighed. Dansk politi, hjemmeværnet styres af krigsministeriet og bruges til grænseovervågning og kontrol. Vil vi have slaveriet genindført?

Ikke-voldsforsvar kan ikke vendes mod folket

Det er mit ønske, at denne udvikling bli-

ver stoppet. Det er op til hver enkelt af os at handle herimod, at protestere og reagere aktivt, udøve civil ulydighed om nødvendigt, for at bremse disse tiltag, så længe magthaverne udebliver fra en reel og saglig oplysning og åben, løbende, offentlig dialog herom i medierne. Sidstnævnte forholder sig meget ensidigt til informationer omkring hele oprustningen, herunder informationer om opbygningen af hele stjernekrigssystemet, som begrænses til at blive en debat om missilforsvaret, som er en minimal flig af dette gigantiske oprustningskapløb.

Stop oprustningen, kræver gensidig nedrustning nu

Danmark har forbehold med hensyn til den militære gren i EU, men vi er medlem af NATO, så derfor udlåner NATO sit udstyr til EU. Sverige er ikke medlem af NATO, men udnytter sidegrenen Partnerskab for Fred til at deltage og lægge grund til NATO-øvelser. Således også til den øvelse, der kommer til at foregå i Göteborg fra den 10. maj.

Skal vi fortsat være medlem af NATO og understøtte en sådan udvikling? Det er et presserende spørgsmål, som trænger alvorligt til at blive taget op til debat i de danske medier såvel som på Christiansborg. Hvordan kan vi tage forbehold ved folkeafstemninger for deltagelse i EU's militære gren uden også at tage afstand fra deltagelse i NATO? NATO og EU samarbejder tæt – det er de samme krigsministre, de samme solda-

ter og de samme samarbejdspartnere i industrien, der trækkes på. For både NATO og EU gælder det, at de blive brugt som USA's hærledelses forlængede arm til at kunne stationere USA-baser og magtcentre rundt om på kloden.

Skal vi betale for USA's visioner om globalt herredømme med vores ungers blod? Skal Danmark fortsat understøtte en tidligere forsvarsalliance, der i dag bruges til at indsætte styrker i angrebsskrige? Jeg siger nej og opfordrer derfor til militærnægtelse, fredsskat og Danmark ud af NATO og EU. Stop oprustningen, og lad os stå sammen om at styrke alle tiltag for en gensidig nedrustning.

Folkets kærlighed er fredens styrke

Vi har dog et valg, vi kan vælge en anden vej, men den fredelige vej kræver folkets kærlighed til hinanden og den jord, vi lever på. Det kræver en stærk vilje til aktiv handling for en ikkeveldeilig verden. Vi kan lige så godt starte i dag som i morgen, hvis vi vil gøre os håb om at bremse HÆRENES VÆRK.

Valdemar Sejrs citat fra 1241 over domhuset i København er lidt længere end "Med lov skal man land bygge" – det fortsætter: "... men ville hver enkelt nøjes med sit og lade andre nøjes med samme ret, derved behøves ingen lov".

Derfor mød op, hver gang du overhovedet kan, og giv en hånd. En aktiv indsats er nødvendig, hvis vi skal have stoppet HÆRVÆRKET.

Marchen mod den endelige befrielse af Irak

Fortsat fra side 9

side og en besættelsesmagt og dens marionetregering på den anden side. Der finder ingen borgerkrig og ingen sektersk krig mellem irakerne sted.

Nederlaget for besættelsesprojektet skyldes hverken opløsningen af den irakiske hær, den manglende viden hos besættelsesmyndighederne, fejl i beslutningsprocesserne eller fejl i CIA's informationer til Det Hvide Hus. Ingen af disse kan forklare sammenbruddet for besættelsesprojektet i Irak. Hovedårsagen til dets kollaps er en effektiv strategi, modenheten og opofrelsen hos den irakiske modstands mænd og kvinder – den eneste legitime repræsentant for det irakiske folk.

Denne virkelighed blev bevidst og systematisk skjult og ignoreret af to parter her i Danmark. Den ene er krigspartierne og de borgerlige medier. Ikke mindst de såkaldte Irak-eksperter som Lars Erslev Andersen og Helle Lykke Nielsen, der ikke nøjes med at retfærdiggøre den FN-stridige og på løgn baserede angrebsskrig mod Irak, men retfærdiggør og intellektualiserer besættelsen og dens daglige krigsforbrydelser mod irakerne. De hylder og forsvarer den blodige besættelse som "demokrati og frihed" og "trods alt bedre end Saddam".

Som en af vores kammerater betegner dem, er disse ikke eksperter, men 'krigsforbrydernes og besættelsesklakører'.

Den anden part er store dele af venstrefløjens og dens forum – hvad der nu er tilbage af Nej til Krig – der er ramt af metaltræthed efter besættelsen og med den irakiske modstands opståen og udvikling. Organisationen Nej til Krig kender godt den irakiske modstand og dens styrke, men nægter at støtte dens retfærdige kamp! Derfor har dette forum, der nu styres af Enhedslisten, udviklet sig til et falsk politisk vidne om konflikten i Irak. En af dens talsmænd udtalte for åben skærm den 17. marts 2007 i anledning af de fire års krig og besættelse af Irak, at "at det er modstanden i den danske befolkning, der

presser Foghs regering til at trække danske tropper ud af Irak"!!

Med al respekt for den danske befolknings kamp og modstand mod krig og besættelse af Irak er det **den irakiske modstands daglige kamp**, der tvinger Fogh og andre til at trække sig fra Irak, og ikke Nej til Krigs "mobiliseringer", der er blevet svagere og svagere!

Når Nej til Krig og Enhedslisten søger at angribe den antiimperialistiske modstand, fungerer det som støtte til krig og besættelse. Lenin havde en betegnelse for sådanne typer: "Socialister i ord, imperialister i gerning".

Det var i dag præcis fire år siden – 1. maj 2003 – at George Bush erklærede krigen i Irak for slut og proklamerede amerikansk sejr, og at *The New American Century* ville marchere uhindret fremad i Mellemøsten.

Vi konstaterer nu, at det var Bushs dagdrømmeri!

Til gengæld er det bekræftet, at virkeligheden i Irak siden den 10. april 2003 har været en lang og smertefuld march for den irakiske modstand mod sit mål – den endelige befrielse af Irak.

Netavisen
Kommunistisk Politik
 på nettet - hver dag
www.kpnet.dk

Nej til terrorlovgivning

1. maj-tale af John Jakobsen, Foreningen Oprør

Lørdag d. 3. marts brød politiet ind på ti adresser i København.

De havde ikke dommerkendelser. Efterfølgende sagde de, at de havde vurderet, at de ikke havde tid.

Vi oplevede her, hvordan magthaverne reagerer, når de vil prøve at styre os. At de vil bruge alle midler.

I det hele taget så vi i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset, at loven ikke er lige for alle:

- Mere end 40 personer blev anholdt for at have kastet en molotovcocktail.

- Unge, der - måske - havde kastet en flaske, sad varetægtsfængslet i to uger eller mere. Havde de været til en fodboldkamp og opført sig tilsvarende, så havde de været ude efter nogle timer eller næste dag.

Vi så et samfund, som valgte at sætte hårdt mod hårdt, og det var ikke noget kønt syn!

Terrorlovgivningen

Vi har nu måttet leve med terrorlovgivningen siden 2002, og sidste år blev der strammet yderligere, især med mulighed for yderligere overvågning.

Justitsministeren har valgt at rejse en række sager, og det er meget skræmmende, hvordan samfundet reagerer i disse sager.

I Glostrup-sagen og Odense-sagen, hvor man anklagede unge muslimer for at forberede terror, ser vi meget uhyggelige tendenser.

I retten brugte anklagemyndigheden *karaktervedner* til at beskrive, hvor farlige de unge mennesker var.

Jeg ville ikke bryde mig om, at min folkeskolelærer skulle beskrive, hvordan jeg har udviklet mig fra folkeskoleelev til en "farlig" fagligt aktiv.

I Odense-sagen har man brugt en såkaldt "Agent provocateur", en person, som politiet har sendt ind i miljøet omkring de tiltalte for at lokke de unge mennesker til at fortælle om mulige terrorplaner - eller har politiets agent måske lokket de unge til at sige noget, de ikke mener?

Det er meget problematisk, at politiet og justitsministeriet fører retspolitik på

denne måde.

Små sejre

Staten tabte Al Aqsa-sagen. Det er lovligt at samle ind til humanitære formål i de palæstinensiske områder!

Og så har vi Oprørs sag

Vores talsperson er stadig tiltalt i byretten for at opfordre til at støtte terror.

Sagen er udsat på grund af sygdom, men vi tror, vi har gode chancer for at vinde sagen.

Vores sag om vores appel ligger og venter i højesteretten.

Vi har jo opfordret mere end 300 organisationer i hele Europa til at gøre som os - nemlig udfordre terrorlovgivningen.

Politiet valgte at fjerne appellen fra vores hjemmeside, og byret og landsret sagde, at de havde ret til at gøre dette.

Vi mener, at det er et voldsomt overgreb på vores ytringsfrihed!

Det nytter at protestere

Sikkerhedsrådet vedtog den 19. december 2006 efter bl.a. en aktiv dansk indsats en resolution (1730), der forbedrer retssikkerheden for individer og enheder på FN's terrorliste og på Sikkerhedsrådets øvrige sanktionslister.

Nu er det muligt at "søge" om at blive taget af terrorlisterne!

Oprør har siden foreningens start krævet, at terrorlisterne skulle fjernes. Vi har pointeret igen og igen, at listerne ikke har nogen juridisk gyldighed, at listerne er udformet af tilfældige embedsmænd.

Listerne skal væk - terrorlovgivningen skal væk!

Terrorlovgivning

Vi skal ikke tage fejl af terrorlovgivningen.

Der er to sider af denne sag:

- Den internationale, hvor USA og USA's allierede benytter den såkaldte krig mod terror til at skaffe sig frie hænder til at omgå international lovgivning, til at agere i andre lande. De uhyggelige konsekvenser af den såkaldte krig mod terror kan ikke underkendes. Irak, Afghanistan og andre lande er udsat for

besættelse og andre overgreb. Samtidig er det blevet meget svært for oprørs- og befrielsesbevægelser at søge støtte internationalt - Colombia og Palæstina er eksempler på dette.

- Den nationale side er lige så skræmmende. Vi så det med Ungdomshuset, vi har set det med de nævnte retssager, men vi har især set det med gennemførelsen af terrorlovgivningen.

Men!

Det lyder meget deprimerende. Det lyder, som om det ikke nytter at kæmpe.

Jeg mener faktisk det modsatte. Det nytter at kæmpe - og de unge viser, at det nytter.

Vi ser unge kæmpe mod den borgerlige regering, vi ser unge kæmpe mod nedskæringer, og vi ser unge kæmpe for fristeder.

De unge tror på, det nytter at kæmpe.

Som jeg indledte med, så sætter politiet gerne grundlæggende rettigheder ud af spil.

Med terrorlovgivningen har politiet og magthaverne fået et redskab - et uhyggeligt stærkt redskab - hvormed de kan gå ind og kontrollere den enkelte borger.

Et redskab, som kan bruges over for politiske aktioner, faglige aktioner.

Et redskab, som kan bruges til at skræmme os fra at lave politisk arbejde.

Et redskab, som bruges til at skræmme anderledes tænkende - hvad enten det drejer sig om politik eller religion.

Men vi må ikke lade os skræmme.

Vi skal lave politiske aktioner, happenings. Vi skal støtte frihedsbevægelser.

Vi skal turde være politiske og aktive!
God 1. maj!

Lettere forkortet af redaktionen

Hvad sker der i Danmark?

1. maj-tale af Kristian Dalgaard, DKU

Hvad sker der, når unge bliver angrebet fra helikoptere, fordi de vil beholde et hus, som de har brugt årevis på at bygge op?

Hvad sker der, når politiet får lov til at fremstille sig selv – og bliver fremstillet – som demokratiets håndhæver og samtidig slår og kører folk ned med biler og tæver løs på anholdte og indsatte?

For to måneder siden, den 1. marts, blev Ungdomshuset ryddet.

Rydningen tog et øjeblik og foregik nærmest smertefrit, sagde politiet. Det er nu afsløret som én stor løgn. For sandheden er, at det tog op mod en time at rydde huset, og at politiet slog og gassede de unge, *efter* de var pacificerede og lagt i håndjern.

De unge i huset skulle straffes, fordi de kæmpede for det, de troede på. Fordi de gik mod ensretning, mod den private ejendomsret, og fordi de er venstreorienterede i et land, hvor det er de højreorienterede, der sætter dagsordenen.

Jeg var med uden for Ungdomshuset på Nørrebros Runddel, hvor flere og flere mennesker samledes i løbet af morgenen.

Der patruljerede politiet som provokation ind i menneskemængden, der havde samlet sig, og hurtigt kom det til konfrontationer. Flere blev anholdt, og politiet kørte en taktik med pludselig at hive en tilfældig ud af mængden, selv om personen ikke havde været involveret i noget – bare for at anholde og skræmme. Endnu en provokation og en markering af, at politiet IKKE syntes, man skulle vise sin støtte til Ungdomshuset, men at man bare skulle gå hjem og passe sig selv eller sit arbejde. Blande sig uden om, for ellers vankede der!

De kommende timer udvikledes så de kampe, der var billeder fra i fjernsynet, og de fortsatte til langt ud på natten.

Der var mange episoder med politivold. Flere blev kørt ned af politibil, og civilklædte betjente overfaldt tilfældige mennesker. Grove overfald, der er beviser på, at betjentene *ikke* bare gjorde deres job!

Indvandrerne på Nørrebro og i København spillede en progressiv rolle under urolighederne, og et fællesskab opstod mod politiet og mod repression og fascisme. Flere års racistisk politiundertrykkelse fik et afløb. Politiet fortsatte ufortrødent sin racistiske stil, og flere anholdte indvandrere blev kaldt ”perkere” og tævet.

Over 850 mennesker blev anholdt de dage – det største antal i en massearrestation i Danmark siden nazisternes besættelse under anden verdenskrig.

Terrorloven blev brugt mod venstreorienterede, og politiet indførte zoner, hvor alle uanset mistanke kunne blive visiteret på Nørrebro og Christianshavn. Alle var mistænkte!

Bydelene var besat af blåklædte tropper med svenske og hollandske politibil og dansk militært materiel.

Beboere i hele bydele måtte holde vinduerne lukkede, for at de og deres børn ikke skulle blive gassede.

Folketingets partier stod i kø for at fordømme bål og brosten, mens politiet blev rost fra næsten alle sider.

Det efterfølgende retsspil har været en farce. Al tidligere retspraksis er sat til side, og der har været domme på seks måneders fængsel for stenkast – UDEN andre beviser end politiets vidneudsagn.

Men kampen for et nyt ungdomshus fortsætter. Protesterne mod de politiske fængslinger er mange, og gejsten i ungdommen er stadig høj.

Mange unge vil gøre en forskel – og gør det! Ved at gå på gaden mod den højredrejning, der er i Danmark, ved at organisere sig, og ved at tage aktivt stilling.

Et andet sted, vi ser højredrejningen, er i den politiske debat, hvor den ene efter den anden fra Dansk folkeparti går ud med racistiske, fascistiske og nazistiske udmeldinger og hilsner. De løgne og argumenter, som Krarup, Louise Frevert, Messerschmidt og de andre klamme Kjærsgård-typer fra DF kommer med, er af samme slags som Adolf Hitlers og Goebbels’.

Dengang vendte nazisterne sig mod jøder, mod venstreorienterede, kommunister. I dag vender DF sig mod muslimer og indvandrere og mod venstreorienterede og ikke mindst kommunister.

De påberåber sig danskhed og demokrati, men i virkeligheden præker de racisme og forskelsbehandling og deler verden op i racer og hudfarver.

De fremstiller muslimer som en laverestående race og kalder alle muslimske samfund for tabersamfund.

Hvis Dansk Folkeparti bare var en flok idioter uden indflydelse, kunne man grine af dem, for de er til grin, deres retorik er jo latterlig!

Men Dansk Folkeparti er den danske regerings faste støtte, og de har mere indflydelse på politikken, end De Konservative tør drømme om at få.

De er med til at sætte dagsordenen, når det kommer til nedskæringer, udlændingepolitik og krig.

Men politikken er da også derefter. Man skal nærmest være ignorant for at retfærdiggøre dansk deltagelse i krige som Irak, Afghanistan og Libanon.

Modstanden mod den førte politik vokser da også. Sidste år så vi kæmpedemonstrationer for velfærd til alle, mod Foghs neoliberale velfærdsreform. Der er en kæmpe kampgejst i ungdommen, for fristeder og fred, en modstand mod den nye overenskomst og en tro på en anden verden.

For os gælder det vores fremtid, hele vores liv og vores kommende børn.

I DKU kæmper vi mod krig, mod EU, og vi er med på gaden for et nyt ungdomshus.

Tak for ordet!

Mere rystende beretning om politivold

Stadig flere detaljer kommer for dagen om den politivold, der er blevet anvendt over for ungdommen ved rydningen af Ungdomshuset og protesterne imod det. Herunder er ny beskrivelse om politivold af forældrene til to sønner på 21 og 23 år.

Ja, så skete det også for os. Det, som så mange af jer har frygtet og også været igennem.

Vores to drenge på 21 og 23 år blev anholdt på Frederiksberg kl. 22.30 lørdag aften under den lovligt anmeldte demonstration. Og det gik ikke fredeligt for sig.

Andreas bliver anholdt uden nogen påviselig årsag. Han får gentagne slag af knipler og en meget hårdhændet transport til "gården". Han er i dag løsladt og meget forslået og fåmælt. Har ikke lyst til at tale om situationen.

Frederik, der er meget mod vold og er den første til at dæmpe gemytterne, når det går lidt for hedt for sig, oplevede at blive overfaldet af tre betjente.

De sprang nærmest på ham bagfra alle tre på en gang og slog ham ned med knipler. Da han lå ned på gaden, sparke de ham i ryg og bryst, hev hans hoved bagover i håret, lagde ham i benlås (er det ikke forbudt, i øvrigt?) og iførte ham håndjern, der sad så stramt, at han har sår på håndleddet nu. Derefter blev han hevet ved hår og arme ind i en gruppevogn og smidt på gulvet i en meget ubehagelig stilling, hvor han ikke kunne komme fri fra pga. håndjernene.

Efter en time i denne stilling blev han hevet ud af vognen, og pga. håndjernene kunne han jo ikke tage fra, så han faldt ned på asfalten. Han blev så slæbt igen i hår og arme over i en hollændervogn og transporteret sammen med fem andre unge til Bellahøj. De andre var meget yngre end Frederik og var meget bange. De græd og rystede, og Frederik måtte berolige dem.

Betjentene nød nærmest situationen og kørte psykisk terror på de anholdte. Truede dem og kaldte dem for "forkæle-

de møgunger", "forpulede uromagere" og "beskidte lømler" m.m.

Da de ankom til detentionen, gjorde Frederik opmærksom på, at han har astma og at han var nødt til at have sin spray hos sig. Han fik blot at vide, at han skulle holde sin kæft, ellers kunne han få nogle flere bank. På trods af flere anmodninger om sin medicin fik han ikke den med sig i cellen. "Han kunne jo ringe på kokken, hvis han var ved at dø," sagde de. (Så er det jo ligesom for sent, ikke?). Kl. 5 om morgenen bliver Frederik så hentet til afhøring.

Betjenten sætter sig med ryggen/siden til Frederik, der gør opmærksom på, at han ikke kan høre (Frederik er tunghør). Han beder derfor betjenten om at vende sig om, så han kan mundaflæse ham. Det udløser en sand byge af beskyldninger fra betjentens side. "Din løgnhals" og "Er det nu endnu en af dine løgnehistorier" osv. Frederik opgiver at tale fornuft, men får dog betjenten til at skrive i rapporten, at han har bedt om, at der bliver taget hensyn til hans hørehandicap, men blot er blevet afvist som "løgner". Betjenten nægter også, at Frederik har oplyst om sin astma før detentionsanbringelsen, og det bliver kilde til endnu en omgang beskyldninger om "løgner" og det, der er værre.

Efter afhøringen ringer Frederik så til min mand og jeg. Vi er desværre i Jylland og kan ikke hente ham, men opfordrer ham til at søge skadestue med det samme. Vi kan høre på hans vejrtrækning, at den er besværet, og han er dybt rystet. "Det gør så ondt," siger han. "Jeg kan ikke røre min ene arm."

På skadestuen bliver han undersøgt af en yderst kompetent læge, der skriver en udførlig rapport om alle hans skader. Og de er mange! Der står bl.a., at han har mærker efter knippelslag mange steder på kroppen, eftervirkninger af at have været i benlås, sår i hovedet, hudafskrabninger på kroppen og benene osv.

Nu har jeg taget kontakt til en journalist fra Ekstra Bladet, og han er nu ved at interviewe Frederik og tage billeder af hans skader. Forhåbentlig bringer de historien.

For nu må det høre op, dette vanvid. Vi er da nødt til at gøre noget ved det! Det ender jo med, at de slår en af vores børn ihjel.

I morgen tager jeg kontakt til en advokat, og så lægger vi sag an mod politiet for uberettiget anholdelse og unødigt brug af vold. Det er meget muligt, at det ikke nytter noget, men det er ligegyldigt. Der skal fokus på politiets metoder, og kun ved at skrive, tale og på alle måder gøre opmærksom på, hvad der sker, kan vi ændre noget.

Jeg renskriver nu denne "brainstorm" af retfærdig harme og sender den så til vores højtærede justitsminister, til alle dagblade og til det danske politi.

For jeg skal måske lige til slut gøre opmærksom på, at jeg selv har været politimand i 20 år, og jeg skammer mig på etatens vegne. Heldigvis er jeg nu pensioneret, så jeg er fri for selv at skulle tage min afsked.

Med venlig hilsen,
Stig og Iben Bertelsen
Gilleleje

DKP om opstillingen af Abdol-Hamid

I anledning af Enhedslistens opstilling af Asmaa Abdol-Hamid til Folketinget udtaler formanden for Danmarks Kommunistiske Parti:

Enhedslistens medlemmer har ved urafstemning besluttet at opstille den muslimske fundamentalist Asmaa Abdol-Hamid til Folketinget på en placering, der betyder, at hun bliver valgt, hvis Enhedslisten går frem ved næste valg. Listen har med denne beslutning distanceret sig fra det idégrundlag, den i sin tid med DKP's medvirken blev stiftet på.

Abdol-Hamid hævder, at hun er "en ganske almindelig muslim", men det passer ikke. Hun begrunder sit valg af påklædning og omgangsformer med religionens krav. Derved adskiller hun sig fra flertallet af moderne muslimer, og hun knytter sig til den fundamentalistiske vækkelsesbevægelse inden for islam, som ønsker menneskelivet indrettet efter en sekterisk, firkantet tolkning af Koranens bogstav.

Problemet er ikke, at Abdol-Hamid bærer hovedtørklæde. Dette klædningsstykke er ikke specielt muslimsk, men falder inden for en årtusind gammel dansk tradition. Problemet er heller ikke hendes øvrige bevidst "udanske" påklædning eller den snerpede køns- og

kropsforskrækkelse, der præger de normer for omgang, hun offentligt har fremhævet som sine. Det er eller burde være private anliggender. Problemet er, at for Abdol-Hamid er det ikke private anliggender, men en integreret del af hendes politiske identitet.

Abdol-Hamid er ikke en kvinde af folket, der klæder sig, som hun gør, fordi hun er opdraget til det. Hun er en ung intellektuel, der efter eget udsagn har valgt at bære sin religion offentligt til skue på denne måde. Hun forvandler dermed religionen fra et privat til et offentligt anliggende, et politisk anliggende. En politiker, der således identificerer sig ved sin religion, i dette tilfælde endda en rigid bogstavreligion, bør ikke opstilles på en socialistisk liste. Det er at blande religion og politik sammen, uanset hvad Abdol-Hamid i øvrigt hævder at mene om Enhedslistens program eller andre politiske spørgsmål.

Enhedslistens opstilling af Abdol-Hamid er et slag i ansigtet på demokraters og arbejderes 200-årige kamp for et verdsligt samfund, hvor religion og politik er adskilte og tilhører hver sin sfære. Den er også et slag i ansigtet på de mennesker i de muslimske lande, der ønsker at gøre sig fri af religionens tvang, og

hvoraf mange af samme grund har måttet forlade deres fædreland. Den er endelig et slag i ansigtet på de muslimer, der ikke ønsker deres religion reduceret til et etnografisk kostumeshow.

Ved ikke at tage kampen op mod den islamistiske vækkelse, men tværtimod blåstemple den ved at opstille en af dens repræsentanter til Folketinget har Enhedslisten som hovedparten af den danske venstrefløj i øvrigt svigtet både indvandrede og indfødte danske arbejdere og overladt dem, der med uro ser en fremmed religion tvinge sig ind i det offentlige rum, som landets egen religion i vidt omfang var blevet fordrevet fra, til Dansk Folkeparti, der bruger eksempler som Abdol-Hamid til at begrunde deres angreb på indvandrere generelt.

Den opportunistiske principløshed, der kommer til udtryk i opstillingen af Abdol-Hamid, har objektivt ført Enhedslisten over på reaktionens side. Danmarks Kommunistiske Parti ser med bekymring på denne udvikling og opfordrer de sunde revolutionære kræfter i Enhedslisten til at modarbejde den.

Henrik Stamer Hedin

Formand for DKP

DKP Randers om formandens udtalelse

Vi har med stor undren læst formanden for DKP Henrik Stamer Hedins udtalelse angående opstilling af Asmaa Abdol-Hamid på Enhedslistens liste til næste folketingsvalg.

Vi må fra DKP Randers tage klart afstand fra en holdning, der uden dybere argumentation sammenkæder Asmaa Abdol-Hamid med religiøs fundamentalisme, og vi stiller os uforstående over, hvorfor Henrik Hedin finder det så interessant at forholde sig til, hvem Enhedslistens medlemmer vælger som kandidater til folketinget.

Hvis Asmaa Abdol-Hamids holdninger i praksis ikke stemmer overens med de holdninger, som Enhedslisten politisk står for, må det være Enhedslistens medlemmer, der skal løse dette problem. Vi vil i hvert fald gerne frabede os,

at andre partier og organisationer i landet blander sig i, hvem vi som parti vælger til ledelse m.m. til at repræsentere DKP offentligt, ligesom vi ikke skal blande os offentligt i, hvem andre partier lader sig repræsentere af.

Vi stiller os ligeledes undrende over udtalelsen om, at "*Enhedslistens opstilling af Abdol-Hamid er et slag i ansigtet på demokraters og arbejderes 200-årige kamp for et verdsligt samfund, hvor religion og politik er adskilte og tilhører hver sin sfære*".

Ca. 90 procent af den danske befolkning, og dermed også af den danske arbejderklasse, er i dag medlem af den danske folkekirke. En kirke, der er indskrevet i den danske grundlov. En kirke, der ligesom alle andre kirker og trossamfund har fundamentalistiske

medlemmer og repræsentanter. Søren Krarup og Jesper Langballe er bare to af disse. Så denne 200-årige kamp har i forvejen trange vilkår, hvad enten Abdol-Hamid opstiller til folketinget eller ej.

Vi ville finde det mere interessant fra DKP Randers at bruge vores energi på at bekæmpe den fundamentalisme, der udspringer fra Dansk Folkeparti, da den i sin praksis er mere truende over for den danske arbejderklasses rettigheder end kandidater på Enhedslistens liste.

Det ville være i den samlede venstrefløjs og DKP's interesse, at denne efterhånden meget afsporede debat om beklædningsgenstande og hilsningsritualer fremover kom til at handle om politisk indhold.

DKP Randers

Overlad Afghanistan til afghanerne selv

En dansk soldat er død efter hårde kampe i Afghanistan. Ironisk er det, at Danmark lider sit fjerde tab i Afghanistan, mens regeringen og Forsvaret i deres krigspropaganda har travlt med at fortælle danskerne, at Danmark skal bygge skoler midt i en krigszone!

De danske soldater i Afghanistan fører krig mod en befolkning, som ikke ønsker dem. Og med rette er de i den afghanske befolkning populære modstandsfolk bedøvende ligeglade med, om USA har truet sig til et FN-mandat for Afghanistan-krigen, og at der i det besatte Afghanistan er "valgt" et quis-

lingstyre, som har "inviteret" besættelsesmagten.

Afghanerne kæmper i en Davids kamp mod Goliat en legitim og retfærdig modstandskamp for at drive NATO-besættelsesmagten og dens medbragte lakajer som "præsident" Karzai ud. Og de vil sejre, som de altid gør. Hvor mange danske liv denne erfaring skal koste, er Fogh-regeringens ansvar. Danmark ud af Afghanistan – nu!

Carsten Kofoed
Frit Irak Blog

**DEBATTÉR OG AKTIONÉR -
SAMMEN LAVER VI LORTET OM**

**Tag med på antiimperialistisk
og antifascistisk sommerlejr
28. juli - 3. august i Haslev**

**Info på www.dku99.dk - dku@dku99.dk
eller kontakt DKU: c/o Oktober Bogcafé,
Egilsgade 24 kld. 2300 Kbh S, 35 43 49 50**

NÅR URET BLIR RET BLIR MODSTAND TIL PLIGT

Dirigenten

*forsøgte at bringe orkesteret på rette veje,
da mislyde spredtes rundt i alle led
- men dette syntes sammenligneligt
med når formanden for folketinget
formaner ro og orden
over de kåde og "ærede" medlemmer.*

- En aldeles håbløs opgave.

NB

**Indsamling til bladet
1. maj –
15. juni**

Kommunistisk Politik og Netavisen bruger sin stemme

- i kampen mod krig i Irak og Afghanistan
- i kampen for ungdomshus og fristeder
- i kampen mod elendige overenskomster
- imod imperialisme og undertrykkelse
- for en socialistisk fremtid

**Brug meget gerne
girokortet som var
vedlagt i sidste nummer
- bladet har brug for penge**

**Du kan også gå i en B&B bank eller
Danske Bank og sætte pengene ind,
det koster ikke gebyr – sig, de skal
skrive dit navn som afsender
– (ellers sendes pengene anonymt.)**

**Eller betal via netbank.
Kan sættes til fast månedlig betaling.**

**Oktobers bankkonto har reg.nr. 1551
kontonr. 166 34 271.**

Netavisen

www.kpnet.dk

**Tak for alle de bidrag vi
har modtaget i løbet af året**

Om dagens sygehusvæsen

Som naturligt er, bliver man ældre, og det generelle sundhedsniveau svækkes. Sådan er det også gået for min mor på 86. Først stod nerverne til føddernes funktion af, og hun kom i kørestol. Undervejs svækkes synet, og den grønne stær er på fremmarch. Trods alt klarer hun sig i en beskyttet bolig og er mentalt velfungerende.

For nylig kneb det med vejrtrækningen, og lægen blev tilkaldt for at undersøge, om hun havde influenza, hvad hun selv mente. Der blev lyttet og målt blodtryk m.m. efter bogen. Det var ingen tegn på influenza, og så gik lægen igen.

Få dage efter gled hun igen-igen ud af kørestolen og blev fundet ved om morgenen på gulvet i badeværelset, ved fuld bevidsthed og uden at være kommet til skade, men hun kunne ikke huske, hvor længe hun havde siddet der, og havde heller ikke brugt sit nødkald. Så blev lægen tilkaldt igen. Jeg blev ringet op og fik at vide at lægen ville komme kl. 14.

Med lidt besvær og en bil, jeg tilfældigvis havde til låns, lykkedes det mig at være der kl. 14.15, kun for at finde en åben havedør og en tom kørestol. Ingen på centeret havde set noget, og ingen besked var efterladt. Efter en halv times ventetid lykkedes det mig at få kontakt til lægecenteret, hvor jeg fik at vide, at hun var blevet indlagt på Frederikssund sygehus.

Heldigvis havde jeg jo bilen og kunne køre direkte til Frederikssund. Det var

godt, for det betød at jeg kunne være til stede, mens lægen 'udredte' hendes tilfælde, dvs. at jeg kunne fortælle om alle de aspekter ved hendes helbredstilstand, hun ikke lige huskede eller tænkte på selv, herunder at hun havde mindre blødninger fra livmoderen, således at det kom med i journalen.

Min veninde, der er uddannet sygeplejerske, fortalte, at på enkelte plejehjem har man den politik altid at have en ledsageperson ved hospitalsindlæggelse, netop for at sikre sig, at alle informationer kommer med. Det er en politik, der vanskeliggøres af nedskæringerne på plejehjemmene.

Det var torsdag den 26. april. Frederikssund sygehus er et hospital, der skal lukkes. Det viser sig på den måde, at stort set alt personale er vikarer, og at der er meget stor udskiftning på personalet.

Det betød f.eks., at der ikke blev fulgt op på testresultater og startet behandling af en urinvejsbetændelse. Hverken værre eller bedre, så betød blødningen, at hun mandag blev overflyttet til Hillerød for at få foretaget en scanning. Det var en mærkbar ændring, med fast tilknyttet personale og faste rutiner.

Men stadigvæk mærkes personale- nedskæringerne. Da vi ventede på resultaterne af scanningen, blev vi først lovet en samlet vurdering ved stuegangen kl. 16.30. Da klokken blev 16.30, var der desværre lige kommet to akut-indlæggelser, så lægen havde andet at tage sig til end at gå stuegang. Da klokken var 18, kom der endnu en akut-indlæggelse, så stuegangen blev udskudt igen, og jeg måtte gå hjem uden en lægeligt kvalificeret vurdering. Senere på aftenen kom der dog en opringning.

Det ser ud til, at en operation kan blive nødvendig, og da der ikke længere opereres på Hillerød, skal min mor overflyttes til Herlev hospital. Det foregår ved, at det ene hospital sender en anmodning om plads til det andet. Det kan tage op til 14 dage, før der er plads.

Se, det er jo en meget konkret lille historie, som jeg ikke kender afslutningen på endnu, men jeg synes, den beskriver nogle af de problemer, der er opstået med de omlægninger, centraliseringer

og besparelser, der foregår i disse år i sundhedsvæsenet:

Et lægebesøg vedrører kun den konkrete sygdom, ikke en helhedsvurdering.

Korrekt journalisering ved indlæggelse afhænger delvis af, om pårørende eller andre nære omsorgspersoner kan være til stede.

Korrekt videregivelse og anvendelse af informationer om den konkrete behandling afhænger af, at personalet har tid til at nærlæse journalen.

Videregivelse af informationer fra læge til pårørende afhænger af, at lægen har tid.

Hvert sygehus har sit speciale, så hvis man fejler mere end én ting, bliver man sendt rundt fra det ene sygehus til det andet.

Hver sygehusflytning koster ekstra indlæggelsesdage.

GBe

OKTOBER BOGBUTIK

København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Man, tir, tor 15 - 18
ons 16 - 19

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

RØDE HORN har 25 års jubilæum i år.

Derfor holder vi reception
Lørdag d. 12. maj
kl. 14.00
 I Byggefagenes Hus, Lygten
 18, 2400 NV.

*Der vil være lidt godt at
 spise, fadøl og hornmusik.*

Vel mødt

Når arrogancen flyder over

Om formiddagen den 30. april kunne man i Danmarks Radio høre en kvindelig nyhedsoplæser med dirrende stemme fortælle, at der med 3F's stemmeoptælling var opstået unødigt spænding om urafstemningsresultatet for de 600.000 privatansattes overenskomstfornyelse. I næste nyhedsudsendelse blev det nævnt, at det kunne være, at en storkonflikt kun kunne undgås, såfremt stemmeafgivelsen var så lav, at sofavælgerne pr. automatik faldt i ja-sigernes skål.

Ud på eftermiddagen – netop som arbejdet med færdiggørelsen af de mange 1. maj-pladser rundt om i landet var på deres højeste – kom det forløsende suk fra borgerskabet, fagbosserne, politikere og avisssmørerne: Resultatet blev et ja på 55 pct. mod 45 pct. nej, og blot 37 pct. stemte.

Stemmeprocenten er et tydeligt udtryk for manglende entusiasme. Kombineret med et i virkeligheden snævert flertal betyder det at kun hver femte af de 600.000 arbejdere har givet an positiv tilkendegivelse. Og det er meget tænkeligt, at mange ja-stemmer ikke har valgt det af tilfredshed, men af frygt for en konflikt. Arbejdsheden blev i øvrigt kun reddet af andre udemokratiske afstemningsregler, der tillader bunkebryllupper, hvormed man underkender de enkelte områders ret til at sige fra. Eksempelvis stemte 3F's store medlemsskare nej – tilmed med et så klart ciffer som 62 pct.

Alligevel har forbundslederne på værste arrogante facon kaldt forliget "det bedste i vor levetid". Man må knibe sig i armen: Hvor stor kan deres arrogance mod flertallet af fagbevægelsens medlemmer blive, før de bliver straffet?

Der er i hvert fald intet at sige til, at fagbevægelsen mangler appel hos medlemmerne, som ikke bare siver, men snart flygter. Problemet er dog, at det er de "gule" og kristelige, usolidariske organisationer, der høster på forræderiet.

Normalarbejdstiden er det bedste værn mod nedslidning. Hvis OK2007 bliver godkendt er der åbnet for en afskaffelse

Faglig kommentar

Der er blevet skrevet meget om OK-fornyelsen på det private arbejdsmarked. Kommunistisk Politik har stort set været det eneste organ, der fra starten har efterlyst kravene på arbejdstidsområdet, som på alle arbejdspladser er centralt for at imødegå nedslidning og stress.

Det var faktisk kun skifteholdsarbejdere, der var heldige med at slippe gennem forbundenes nåleøje med krav om nedsættelse af arbejdstiden, men det hjalp lige fedt. De blev fuldstændig fejlet af bordet, og i stedet åbnede resultatet op for en udhuling af normalarbejdstiden, der vil få den stik modsatte effekt.

Det vedtagne resultat har nemlig slået et vigtigt, principielt hul i normalarbejdstiden, idet det fremover vil være muligt at arbejde mere end 37 timer ugentlig uden overarbejdstillæg – på "frivillig" basis. Denne vigtige, principielle paragraf har ikke spillet nogen rolle i debatten om resultatet, men vil få voldsomme konsekvenser. Allerede inden afstemningsresultatet forelå, udtalte Freddy Ridderhaugen fra AAA, Aktionsgruppen Arbejdere Akademikere: - *Normalarbejdstiden er det bedste værn mod nedslidning. Hvis OK2007 bliver godkendt, så er der åbnet for en afskaffelse, og folk kan "få lov" at arbejde 50 timer eller mere om ugen.*

Jamen så kan det da være, at den kommende velfærdsreform kan give lønarbejderne bedre vilkår på arbejdstiden?

Hvis man var i tvivl, så har Helle Thorning Schmidt med sin præcise udmelding i sin 1. maj-tale skudt den papegøje ned. Der forhandles om at spare op til afspadsering, når man er ung, og når man så får børn, kan man arbejde lidt kortere. Jobbank, kaldes det. Holland har barslet med den praksis i nogle år, uden succes overhovedet.

Det mest groteske ved OK-resultatet er, at det rent faktisk lykkedes for de faglige ledere at løbe fra deres højt opreklamerede snak om lønfest. Hele efteråret blev brugt til at varme op under den ballon, hvilket ikke var svært taget i betragtning af, at erhvervslivet i årevis havde holdt profitfest. Alligevel antaster den nye overenskomst overhovedet ikke deres profitter. Ikke engang lærlinge og ungarbejdere fik deres relativt små lønkrav igennem. Mindstelønnen måtte også holde for. Der var ikke plads til solidaritet med kassedamer og andre på arbejdsmarkedets nederste etage.

Man kan næsten høre forhandlerne for det offentlige område, som nu skal til forhandlingsbordet med afslutning i foråret 2008, hviske bag kulisserne: - *Når nu taktikken med den megen snak om lønfest gik så godt, hvorfor så ikke bruge den igen?*

I FOA's ypperste gemakker lyder det allerede: - *Klækkelige lønloft til alle. Som i andre grupper af offentlige ansatte bliver de tre højest prioriterede krav: løn, løn og atter løn.*

FOA har også udmeldt, at de så forhadte resultatlønsapuljer (fedterøvstillelæggene) skal styrkes, men uden at sætte procenter eller kroner på.

Den megen snak om lønfest, som de alligevel løber fra, kan meget vel tænkes til at aflede fra det centrale: arbejdstiden, som de i stedet gør mere fleksibel.

De offentligt ansatte har netop set forræderiet mod de privatansatte. Vær på vagt!
FJ